ALCVIN

CONFLICTVS VERIS ET HIEMIS

Conueniunt subito cuncta de montibus altis
pastores pecudum uernali luce sub umbra
arborea, pariter laetas celebrare Camenas.
adfuit et iuuenis Dafnis seniorque Palemon:
omnes hi cuculo laudes cantare parabant.
uer quoque florigero succinctus stemmate uenit,
frigida uenit Hiems, rigidis hirsuta capillis.
his certamen erat cuculi de carmine grande.
uer prior adlusit ternos modulamine uersus.

Ver

Opto meus ueniat cuculus, carissimus ales.
omnibus iste solet fieri gratissimus hospes
in tectis, modulans rutilo bona carmina rostro.

Hiems

Tum glacialis Hiems respondit uoce seuera:
non ueniat cuculus, nigris sed dormiat antris.
iste famem secum semper portare suescit.

Ver

Opto meus ueniat cuculus cum germine laeto,
frigora depellat, Phoebo comes almus in aeuum.
Phoebus amat cuculum crescenti luce serena.

Hiems

Non ueniat cuculus, generat quia forte labores,
proelia congeminat, requiem disiungit amatam,
omnia disturbat; pelagi terraeque laborant.

Ver

Quid tu, tarda Hiems, cuculo convitia cantas?
qui torpore gravi tenebrosis tectus in antris
post epulas Veneris, post stulta pocula Bacchi.

Hiems

Sunt mihi divitiae, sunt et convivia laeta,
est requies dulcis, calidus est ignis in aede.
haec cuculus nescit, sed perfidis ille laborat.

Ver

Ore ferat flores cuculus, & mella ministrat,
aedificatque domus, placidas et navigat undas,
et generat soboles, laetos et vestet agros.

Hiems

Haec inimica mihi sunt, quae tibi laeta videntur.
sed placet optatas gazas numerare p aruas
Et gaudere cibis simul & requiescere semper.

Ver

Quis tibi, tarda Hiems, semper dormire parata,
divitias cumulat, gazas vel congregat ullas,
si ver vel aestas ante tibi nulla laborant?

Hiems

Vera refers: illi, quoniam mihi multa laborant,
sunt etiam servi nostra ditione subacta.
iam mihi servantes domino, quaecumque laborant.

Ver

Non illis dominus, sed pauper inopsque superbus.
Nec te iam poteris p te tu pascere tantum
ni tibi qui ubriet cuculus alimonia praestat.

Palemon

Tunc respondit ouans sublyme e sede Palemon
et Clafnis pariter, pastorum et turba piorum:
'Clesine plura, hiems: rhrum tu pdirus, arnor.
et ueniat cuculus, pastorum dulcis amicus,
collybus in nostris hrumpant germina laeta,
pascua sint pecori, requies et dulcis in aruis.
et uirides rami praestent umbracula fessis,
uberibus plenis ubriantque ad mulctra capellae,
et uoluceres uaqua Phoebum sub uoce salutent.
quapropter citius cuculus nunc ecce uenito!
tu iam dulcis amor, cuncts gratissimus hospes.
omnia te expectant, pelagus tellusque polusque.
salue, dulce decus, cuculus per saecula salue!'

CISSANTHEMOS is a script font based on the hand of the early ninth-century scribe of the Royal Bible, British Library MS Royal 1 E VI. This magnificent but fragmentary manuscript was probably written at the abbey of St Augustine's, Canterbury. At the dissolution of the monasteries during the reign of Henry VIII it came into the hands of John Lumley, first (and only) Baron Lumley, a book collector. After Lumley died childless in 1609, the book passed to the royal family. King George II donated it to the British Museum in 1757.

The script employed by this scribe is "insular hybrid minuscule," a formal hand used for important ecclesiastical books. The volume also employs a variety of capitals for several purposes—to begin scientences, for titles, and for what are now called "drop caps." Accordingly, Cissanthemos has three distinct styles of capitals for most letters of the alphabet, selectable by OpenType features.